

The Challenging Mitzvah of the Sukkah

Rabbi Reuven Mann

There are six hundred and thirteen *Mitzvot* in the Torah, but not all of them share the same degree of complexity. Some *Mitzvot* appear on the surface to be uncomplicated, but upon further consideration yield a different picture. The *Mitzvah* of *Sukkah* (booth), I believe, can be placed in that category. While it doesn't seem that difficult to enter the *Sukkah*, recite the *Kiddush* (sanctification of the festival), and eat a festive meal (accompanied by the appropriate songs and even some words of Torah), there is more to the commandment than that.

The verse states, "You shall dwell in *Sukkot* for seven days" (VaYikra 23:42). The key word in this statement is **dwell**, which the Oral Law interprets to mean that one must actually reside there in the same manner that one does in his regular abode.

[Note: Strictly speaking, it is not accurate to say that it is a *Mitzvah* to eat in the *Sukkah*. True, one must take one's meals there, but only because that is an essential component of **dwelling**, which is the accurate description of this commandment.]

In effect, to do the *Mitzvah* properly, one must establish the *Sukkah* as his primary residence and allow his regular home to become secondary. Therefore, he should install appropriate furniture and the basic items he will need for dwelling comfortably. Not only is he to eat there; of equal importance is the requirement to sleep there as well.

According to the Rambam (Maimonides), one should conduct in the *Sukkah* all the activities that would ordinarily take place in one's home. This means that he should learn, hold meetings, relax, and socialize with friends in his temporary domicile. The more activities he arranges in the *Sukkah*, the more he actualizes its designation as his primary residence and fulfills the commandment to a greater degree.

Navigating Modern Comforts: The TV Dilemma

I have been asked whether one should bring a television into the *Sukkah*, especially since the World Series often coincides with our holiday season. Our holidays take place over the course of about three and a half weeks, and it is inevitable that some very important games will clash with vital observances. For seriously religious Jews who happen to be avid baseball fans, it can be a great challenge when a World Series game falls on Yom Kippur.

The record shows that Sandy Koufax, a Los Angeles Dodgers pitching great who was not generally religiously observant, was slated to pitch in the World Series opener but declined, out of respect for Yom Kippur, and instead attended synagogue.

Of course, there is no permission to watch the game on *Yom Tov* itself. But what about the matter of installing a TV in the *Sukkah*? You must bring in your fine dishes, silverware, and *Sefarim* (Judaic texts) to make the *Sukkah* like home — but does the presence of a TV also add to the *Keviat Dira* (setting up one's *Sukkah* as one's home)?

The type of programs one plans to watch while in the *Sukkah* is a matter of concern. Obviously, one should not watch shows that lack *Tzniut* (modesty) either in dress or subject matter. Indeed, such programs should be avoided even outside the *Sukkah*. However, to watch wholesome content — such as the news or even a sporting event — inside the *Sukkah* rather than at home seems to me a valid expression of making your *Sukkah* your dwelling.

Even a cursory review of the requirements of *Mitzvat Sukkah* reveals that it falls short of the goal if a person restricts himself to merely taking his meals there. The goal of the commandment is stated quite clearly:

"So that all your generations will know that I housed you in booths when I took you out of the Land of Egypt" (VaYikra 23:43).

To achieve this, it was deemed necessary not only to visit the *Sukkah* for various purposes, but to actually reside there. And it is this feature that assigns the *Mitzvah* a degree of complexity. For in this day and age we have become "spoiled" creatures, who need many and various forms of entertainment to nourish our restless spirits. If you tell me I have to pick myself up and take a meal in the *Sukkah*, maybe recite some prayers and drink some wine (all of which need not take more than an hour), then of course that's easy, and I'm on board. But if you say, "I must leave my house and move in there"? Well, that's a different story.

Breaking Free from Illusory Security: Lessons from Pharaoh

So we must ask: what is the Torah's true purpose in expanding the scope of the *Sukkah* experience during this festival? It seems to me that the greater objective of the *Mitzvah* is to take the person out of his comfort zone. For one's home is not just a practical necessity, but has great psychological significance as well. One's sense of security in life is to a large extent tied in with the attractiveness of his domicile.

This particular point can be illustrated in the case of Pharaoh. The first plague that Moshe brought against Pharaoh and Egypt consisted of converting the Nile waters into blood. This had a profound impact on the king, since the Nile's waters were the prime source of his land's opulence. Pharaoh was shaken by this plague and ordered his *Chartumim* (wizards) to do the same, and they complied.

[Note: The magicians did not convert an entire body of water into blood. Rather, small amounts of water were drawn from below the ground, and they were able (with their enchantments) to alter their color. In no sense was this a duplication of the genuine miracle of Moshe.]

The Torah then sees fit to record that after the *Chartumim* performed their trick:

"Pharaoh turned away and came to his palace; nor did he take this (the plague of blood) to his heart, either" (Shemot 7:23).

At first glance, the fact that Pharaoh returned to his palace seems like unnecessary information. Why do we need to know this? What does it add to the story? In my opinion, it provides an insight into the behavioral pattern of the wicked king.

When confronted with evidence that challenged his beliefs, Pharaoh resorted to denial, embracing the cheap trickery of his magicians rather than the objective truth of the miracle. Still, Pharaoh was not convinced by his own deceptions. His narcissism had been wounded by Moshe's mistreatment of his precious Nile River, so it was no longer a source of comfort. He therefore retreated to his home, which was fashioned according to his tastes and reflected his personal glory. Here he was the king and could indulge the fantasy of being a special person.

[Note: Even this haven was about to be despoiled by alien forces. In the second plague of frogs, Hashem told Moshe to tell Pharaoh:

"The River shall swarm with frogs, and they shall ascend and come into your palace and your bedroom and your bed..." (Shemot 7:28)

We thus see the role that the palace played in maintaining Pharaoh's sense of security.]

In this respect, every one of us is like Pharaoh, king of Egypt. We too indulge in self-deceptions and feel a sense of security in the homes we have designed and furnished with the personal toys and charms that bolster our self-image. That is why we feel safe and secure in our own bedrooms and are reluctant to sleep elsewhere. But the Torah wants us to attain a deeper level — by breaking free of our illusory comfort zones. The *Sukkah* is a *Dirat Arai* (temporary dwelling). It expresses the stark truth that life is short, and we need not build domiciles designed to last hundreds of years and cater to the illusion that if we discover the proper instrument of immortality, we may somehow attain it.

This idea is powerfully expressed by Rabbi Avigdor Miller in *Kingdom of Cohanim* (p. 291). On the verse, "Every native Israelite (*Ezrach*) shall dwell in tabernacles" (VaYikra 23:42), he says:

"*Ezrach* means even the *Ezrach* (citizen) who is home-born and possesses a house must forsake his house and its conveniences to reside in the *Sukkah*. The *Sukkah* is Hashem, as it is written, 'Hashem, You have been our habitation in every generation' (Tehillim 90:1), and Hashem is called by our Sages 'HaMakom' (The Place) because He is the entirety of the existence in which we live."

Embracing the Challenge for Spiritual Elevation

It is imperative that we revise our understanding and orientation toward the *Mitzvah* of *Sukkah*. We should honestly acknowledge what the command requires, and endure the discomfort involved in properly fulfilling it. When fulfilled in its true spirit, it offers a rare opportunity to elevate ourselves to a higher level in our relationship with *HaKadosh Baruch Hu* (the Holy One, Blessed is He).

May He assist us in this endeavor.

Chag Sukkot Sameiach.

סוכות תשפ"ו

המצווה המאתגרת של הסוכה

הרב ראובן מן

תוס' ר"ב וילנאוויטש

בתורה ישנם תרי"ג מצוות, אך לא כל המצוות שוות במידת מורכבותן. חלק מהמצוות נראות במבט ראשון כפשוטות, אך בהתבוננות מעמיקה יותר מתגלה תמונה שונה. מצוות סוכה, לדעתי, נופלת בסוג זה. אע"פ שנראה שאין זה קשה במיוחד להיכנס לסוכה, לקדש ולאכול סעודה חגיגית (מלווה בשירים מתאימים ואפילו כמה דברי תורה), יש במצווה זו יותר מכך.

הפסוק אומר: **בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים** (ויקרא כג: מב). המילה המפתח בהצהרה זו היא 'תֵּשְׁבוּ', שהתורה שבעל פה מפרשת שאדם חייב להתגורר שם באופן משמעותי, כלומר, באותה צורה שבה הוא גר בביתו הרגיל.

[הערה: ליתר דיוק, אין זה נכון לומר שיש מצווה לאכול בסוכה. נכון, אדם חייב לקחת את ארוחותיו שם, אך רק משום שזהו רכיב חיוני במצוות התגוררות, שהיא התיאור המדויק של מצווה זו.]

למעשה, כדי לקיים את המצווה כהלכה, על האדם להקים את הסוכה כמגוריו העיקריים ולהפוך את ביתו הרגיל למשני. לכן, עליו להתקין רהיטים מתאימים והפריטים הבסיסיים שהוא זקוק להם כדי לשהות בנוחות. הוא לא רק חייב לאכול שם; יש חיוב שווה גם לישון שם.

לפי הרמב"ם, על האדם לבצע בסוכה את כל הפעילויות שמתרחשות בדרך כלל בביתו. כלומר, הוא אמור ללמוד, לקיים פגישות, להירגע ולהתרועע עם חברים בדירתו הזמנית. ככל שיתקשר יותר פעילויות בסוכה, כך יממש יותר את ייעודה כמגורים ראשיים ויקיים את המצווה במידה גבוהה יותר.

התמודדות עם נוחות מודרנית: שאלת הטלויזיה

נשאלתי האם על אדם להכניס את הטלויזיה שלו לתוך הסוכה, במיוחד מאחר שגמר ליגת הבייסבול (World Series) בארצות הברית נופל לעיתים קרובות בחגי תשרי. חגיגו מתפרסים על פני כשלושה וחצי שבועות, ובלתי נמנע שמשחקים חשובים מאוד יתנגשו באירועים חיוניים. עבור יהודים דתיים רציניים שהם מעריצי הבייסבול נלהבים, זוהי אתגר גדול כאשר שגמר ליגת הבייסבול (World Series) נופל ביום כיפור.

העבר מלמד שסנדי קופקס, זורק (pitcher) אגדי בקבוצת ה'דודג'רס' (Dodgers) שלא היה בדרך כלל שומר מצוות, היה אמור לפתוח את המשחק הראשון בגמר ליגת הבייסבול אך סירב, מתוך כבוד ליום כיפור, והלך במקום זאת לבית הכנסת.

כמובן שאין רשות לצפות במשחק ביום טוב עצמו. אך מה לגבי עניין הכנסת טלויזיה לסוכה? אדם חייב להכניס את הכלים הטובים שלו, את כלי האכילה והסכו"ם שלו וספרי הקדש שלו, הכל כדי להפוך את הסוכה לבית. האם נוכחות של טלויזיה תורמת גם היא לקביעת דירה (הקמת הסוכה כביתו של האדם)?

סוג התוכניות שמתכננים לצפות בהן בסוכה הוא עניין לדיון. ברור שאין לצפות בתוכניות חסרות צניעות, בבגדים או בנושא. למעשה, תוכניות כאלה יש להימנע מהן אפילו מחוץ לסוכה. עם זאת, לצפות בתוכן משובח, כמו חדשות או אפילו אירוע ספורט, בתוך הסוכה במקום בבית, נראה לי כביטוי תקף להפיכת הסוכה למגורים.

סקירה שטחית של דרישות מצוות סוכה חושפת שאם אדם מגביל את עצמו רק לאכילה שם, הוא מפספס את המטרה. מטרת המצווה נאמרת בבירור:

לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מִמִּצְרָיִם (ויקרא כג: מג).

כדי להשיג זאת, נדרש לא רק לבקר בסוכה למטרות שונות, אלא להתגורר שם באופן אמיתי. וזוהי התכונה שמעניקה למצווה רמה של מורכבות. בעידן שלנו, הפכנו ליצורים 'מפונקים', הזקוקים לצורות רבות ומגוונות של בידור כדי לספק את רוחנו הסוערת. אם תגיד לי שאני חייב לקום ולאכול ארוחה בסוכה, ואולי לומר כמה תפילות ולשתות יין (שהכל לא ייקחו יותר משעה), אזי כמובן שאני בעד. אך אם תגיד לי שאני חייב לעזוב את ביתי ולהתגורר שם? זהו סיפור שונה לגמרי.

שחרור מהביטחון האשלייתי: לקחים מפרעה

אז עלינו לשאול: מהי המטרה האמיתית של התורה בהרחבת היקף חוויית הסוכה במהלך החג הזה? נראה לי שהמטרה הגדולה של המצווה היא להוציא את האדם מאזור הנוחות שלו. שכן, ביתו של אדם אינו רק צורך מעשי, אלא בעל משמעות נפשית-רוחנית גדולה. תחושת הביטחון בחיים של אדם קשורה במידה רבה למשיכה של מגוריו.

נקודה זו יכולה להמחיש במקרה של פרעה. המכה הראשונה שמשה הביא נגד פרעה ומצרים הייתה היפוך מי הנילוס לדם. זה השפיע השפעה עמוקה על המלך, שכן מי הנילוס היו המקור העיקרי לעושר ארצו. פרעה נרעד מהמכה הזו והורה לחרטומיו לעשות אותו דבר, והם עשו זאת.

[הערה: הכשפים לא החליפו גוף מים שלם לדם. במקום זאת, הוציאו כמויות קטנות של מים מתחת לאדמה, והם הצליחו (בקסמים שלהם) לשנות את צבעם. בשום אופן לא היה שכפול של הנס האמיתי של משה.]

התורה רואה לנכון לרשום שאחרי שביצעו החרטומים את הכישוף שלהם:

וַיִּכְן פְּרַעֲהוֹ וַיָּבֵא אֶל בֵּיתוֹ; וְלֹא שָׁתָה לָבוֹ גֵּם לְזֹאת. (שמות ז: כג).

במבט ראשון, העובדה שפרעה חזר לארמונו נראית כמידע מיותר. מדוע עלינו לדעת זאת? מה זה מוסיף לסיפור? לדעתי, זה מספק תובנה על דפוס ההתנהגות של המלך הרשע.

כאשר התעמת עם ראיות שאתגרו את אמונותיו, פרעה נקט בהכחשה, אימץ את הזיופים הזולים של חרטומיו במקום ההכרה באמת של הנס. באותו זמן, פרעה לא שוכנע על ידי ההונאות שלו. אהבתו העצמית נפגעה מהיחס של משה לנהר הנילוס היקר שלו, כך שהוא כבר לא היה מקור נוחות. לכן הוא נסוג לביתו, שעוצב לפי טעמו והשתקף בו כבודו האישי. כאן הוא המלך, והיה יכול להתמכר לחלום שהוא אדם מיוחד.

[הערה: גם מקלט זה עמד להיחרב בידי גורמים חיצוניים. במכה השנייה של הצפרדעים, ה' אמר למשה להגיד לפרעה:

וַיֵּרֶץ הָיָאֵר צִפְרֵדַיִם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹאוּ בְּבֵיתָךְ וּבְזֹדֶרְךָ מִשְׁכְּבְּךָ וְעַל מִטְתְּךָ.... (שמות ז: כח)

מכאן אנו רואים את התפקיד שארמונו מילא בשמירה על תחושת הביטחון של פרעה.]

במובן זה, כל אחד מאיתנו דומה לפרעה, מלך מצרים. גם אנו מתמכרים להונאות עצמיות ומרגישים תחושת ביטחון בבתים שעיצבנו וריהטנו עם הצעצועים האישיים והכלים שמחזקים את דימוי העצמי שלנו. זו הסיבה שאנו מרגישים בטוחים מאד בחדרי השינה שלנו ומתנגדים לישון במקום אחר. אך התורה רוצה שנגיע לרמה עמוקה יותר, על ידי שחרור מאזורי הנוחות האשלייתיים שלנו. הסוכה היא דירת עראי (מגורים זמניים). היא מבטאת את האמת הקשה שחיים קצרים, ואין צורך לבנות בתים שנועדו להחזיק מאות שנים, ומשרתים את האשליה שאם נגלה את הכלי הנכון לנצחיות, נוכל איכשהו להשיגה.

רעיון זה מבוטא בעוצמה על ידי הרב אביגדור מילר בספר ממלכת כהנים (עמ' 291). על הפסוק כָּל הָאֲרֶזֶוּ בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסֹכֶת (ויקרא כג: מב), הוא אומר:

אֲרֶזֶוּ פְּרוּשׁוֹ אָפְלוּ הָאֲזָרָח שְׂלִיד הַמָּקוֹם וַיֵּשׁ לוֹ בֵּית, חֵיב לְנִטְשׁ אֶת בֵּיתוֹ וְנוּחוֹתוֹ כְּדִי לְשֹׁהַת בְּסֹכֶה. הַסֶּכֶה

היא ה', כפי שְׁנֵאָמַר, 'אֲדֹנִי מַעֲוֶן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶר וְדֶר.' (תהילים צ: א), 'וְה' נִקְרָא עַל יְדֵי חֲכָמָנוּ 'הַמָּקוֹם'

משום שְׁהוּא כָּלֵל הַקִּיּוֹם שָׁבוּ אָנוּ חַיִּים.

קבלת האתגר לשם התרוממות רוחנית

חשוב מאוד שנשנה את ההבנה וההתמצאות שלנו כלפי מצוות סוכה. עלינו להכיר בכנות במה שהמצווה דורשת, ולסבול את אי הנוחות הכרוכה בקיומה כהלכה. כאשר מקיימים אותה ברוחה האמיתית, היא מציעה הזדמנות נדירה להעלות את עצמנו לרמה גבוהה יותר ביחסינו עם הקדוש ברוך הוא.

יהי רצון שה' יעזרנו במאמץ זה.

חג סוכות שמח.